
Televizní zábava se mění. Populární jsou hrané reality show a soutěž s génii

Televizní zábava se mění. Populární jsou hrané reality show a vědomostní soutěž s génii

25. 9. 2012; autor: Helena Stinglová; rubrika: i-Forum informuje

„Diváci jsou nevyzpytatelní, to, co je jednou baví, vám příště otlučou o hlavu,“ postihuje obtíže autorské televizní práce PhDr. Milan Kruml. Známy mediální analytik na svých seminářích učí studenty Univerzity Karlovy kriticky přemýšlet o práci masových médií a seznamuje je i s historií televizní zábavy. Podle něj se teď pro české diváky chystá nový žánr hraných reality show.

Milan Kruml na Fakultě sociálních věd UK vede semináře Mediální kritika a Zábava v médiích. Ač jsou jeho předměty primárně určeny pro studenty mediálních studií, o jeho kurzy je velký zájem i z řad studentů jiných oborů a fakult. Jeho semináře mají totiž obecný přesah do běžného života lidí. Mediální kritika má naučit studenty kriticky přemýšlet o tom, jak se média chovají. Zábava v médiích zase mapuje klíčové momenty v historii televizní zábavy od jejího vzniku až do současnosti.

Na prvním semináři studenti pracují s obsahy tuzemských i zahraničních především zpravodajských médií. Na druhém se zase mohou těšit na řadu ukázek těch nejzásadnějších seriálů, situačních komedií či mýdlových oper, které se zapsaly do dějin.

Studenti se tak třeba dozví, proč na počátku nového milénia ovládly reality show televizní obrazovky. „Reality show přišly ve chvíli, kdy se zdálo, že jsou diváci nasyceni hranou tvorbou. Na konci devadesátých let v televizích běžely seriály z prostředí, které divákům připadalo až moc fantastické. Bylo to už moc nevěrohodné, proto skutečné příběhy skutečných lidí začaly být tak úspěšné,“ vysvětluje Milan Kruml s tím, že se dnes situace znovu proměňuje. Některé typy reality show se už totiž vyčerpaly, těžko se pro ně hledají diváci i lidé, kteří by v nich účinkovali. To je případ třeba talentových show. Nyní se na západě začíná pomalu prosazovat žánr hraných reality. „Dnes se používá model, kterému se říká scripted reality. Natáčeji se tak témata, která jsou atraktivní, ale těžko pro ně hledáte reálné respondenty, kteří by se nechali natáčet. Realita se proto rekonstruuje s herci,“ popisuje doktor Kruml nový žánr, jenž je velmi populární například v Německu.

Jeden z pořadů, který byl natočený tímto způsobem, byl o tom, jak si mladí Němci užívají divoké dovolené na Mallorce. Původně to měla být skutečná reality show, tvůrcům se ale pro natáčení poněkud ožehavého tématu nepodařilo najít zájemce, a proto najali herce.

Na stejném principu se dnes začaly natáčet také soap opery. „Jedna z těch velmi úspěšných se jmenuje Berlín, den a noc. Natočené je to tak, že dvě postavy spolu hovoří, rozhovor skončí, jedna z postav vyjde do druhé místnosti, otočí se do kamery a říká, co si o rozhovoru myslí,“ přibližuje Milan Kruml. „Je to sice vymyšlené, divákovi je to ale příjemné, protože má dojem, že to jsou reálnější postavy než v seriálech. Navíc je to zajímavé scenáristicky, příběh to může velmi obohatit, protože se dá podobně jako v beletrii pracovat s vnitřním monologem hrdiny,“ podotýká.

Protože soudobou generaci lidí v západních státech trápí neustálý nedostatek času, v oblíbě začaly být také televizní vědomostní soutěže, při kterých se divák pobaví a zároveň se dozví nějaké nové informace.

„V současné době je úspěšným formátem pořad s názvem Mozek. Je to v podstatě vědomostní soutěž, ve které mezi sebou soutěží lidé, kteří mají nějaké mimořádné schopnosti nebo znalosti. Proti sobě tak stojí třeba desetiletý geniální matematik a odborník na faunu. Zajímavé je to v tom, že se ukazuje, že i velmi chytrým lidem chybí některé základní vědomosti z jiných oblastí,“ nastínil obsah nového vědomostního pořadu Milan Kruml. „Tento formát pořadu předpokládá, že velké části diváků dělá dobře sledovat chytré lidi a konfrontovat se s nimi, zda by některou z otázek také uměli sami zodpovědět.“

Kdy se k nám nové žánry dostanou, se Milan Kruml neodvažuje odhadnout. Podle něj jsou české televize velmi opatrné v tom, co do vysílacích programů zařadí. Na obrazovkách tak stále běží pořady podobného obsahu a často i se stejnými herci.

„Já se nejraději dívám na fotbal a vůbec na sport, protože tam většinou nevím, jak to dopadne,“ podotkl Milan Kruml s tím, že na seriály se dívat prostě musí, protože to je součástí jeho práce. Ne vždy je to však zábava, jak by se mohlo zdát. „Vidím v podstatě všechny první epizody všech seriálů, které se v USA, v Británii nebo v Německu začaly vysílat. Někdy to není zrovna příjemná podívaná, jak je hned jasné, že to byla rána vedle a že to nebude fungovat,“ pokrčil rameny a dodal, že diváci jsou velmi nevyzpytatelní. Když je v jednom státě nějaký pořad úspěšný, neznamená to, že bude populární i jinde.